

کسب قهرمانی سخت بوده اما حفظ آن سخت تر است

مداح: انتظارم مدال های خوشرنگ تری بود ناهید کیانی ریات نیست

همیشه در اوج بماند. ناهید کیانی یک جا دل مردم را شاد کرد و حالا در قراز و نشیب های مسیر قهرمانی قرار گرفته است که ان شاء الله بتوانیم با حمایت های دوباره برای بازگشت مجدد او به اوج کمک کنیم. بلافاصله بعد از این مسابقات تیم باید در مسابقات گرندهای شرکت کند. شرایط را برای گرندهای چطور ارزیابی می کنید؟ هدف بعدی ما گرندهای است که متأسفانه به فاصله ۱۰ روز از این بازی ها برگزار می شود. ما حتی فرصت بازگشت به ایران را نداریم. من به همراه کیانی و نعمت زاده از هانگژو راهی تایوان می شویم و تمرینات مان را تا شروع مسابقات گرندهای چین ادامه می دهیم. با توجه به حضور ۳۲ نفر برتر دنیا، در این مسابقات کار سختی داریم و در این میدان هم به دنبال بهترین نتیجه هستیم. به عقیده یک عده از کارشناسان کادر فنی ما کارت های اشتباهی در هانگژو کشید که سودی برای تیم نداشت. گاهی آن چیزی که کادرفنی در کنار زمین می بیند با آن چیزی که در تصویر دیده می شود، متفاوت است. تنها ما نبودیم و خیلی از مربیان کارت می کشیدند که یا خودشان فکر می کردند و یا بازیکن درخواست می کرد که کارت کشیده شود. متأسفانه بعضی تکنیک ها در دوربینی که ویدیوچک می شود، دیده نمی شود. بنابراین، این قضاوت ها بجا نیست و فقط از دور دستی به آتش کشیدن است.

مدال های خوشرنگ تری بود اما به هیچ وجه سطح مسابقات پایین نبود، چون بهترین رقبای جهانی در آسیا حضور داشتند. همین دو مدالی هم که گرفتیم ارزشمند بود. میرحسینی بعد از برد مقتدرانه مقابل نیپال، جولیانای رنگ یک آسیا را شکست داد که جزو ۶ نفر برتر دنیاست یا مثلاً هر زمان نعمت زاده در مسابقات بزرگسالان شرکت می کند، جواب اعتماد ما را داده است. این نتایج باید دیده شود و فقط باخت ها ارزیابی نشود. ناهید کیانی بعد از یک دوره درخشان در مسابقات گرندهای پاریس و همچنین در این مسابقات ناکام بود، دلیل این افت چیست؟ در مورد خانم کیانی باید عرض کنم که تنها او نیست، خیلی از قهرمانان آسیا و دنیا بعد از چند دوره قهرمانی ممکن است در بعضی مسابقات سیر نزولی داشته باشند و نتوانند روی سکوی قهرمانی بایستند. کسب قهرمانی سخت بوده اما حفظ آن سخت تر است. ناهید کیانی بعد از طلای مسابقات جهانی و نقره گرندهای به فاصله چهار روز، طلای مسابقات دانشجویان جهان را هم کسب کرد. این را فراموش نکنیم که کیانی بازیکن است و ریات نیست. نه تنها بازیکن من که تمام قهرمانان قراز و نشیب هایی دارند که در مسیر قهرمانی برایشان اتفاق می افتد. این ما و مردم عزیز هستیم که باید همه جور حمایت شان کنیم و توقع نداشته باشیم که یک بازیکن

فائزه زمانی روزنامه نگار
تیم ملی تکواندو دختران با ۲ برنز از شیاپ چانگ بازی های آسیایی هانگژو خداحافظی کرد؛ ۲ برنزی که بعد از نتایج درخشان اخیر دختران در میادین مختلف خیلی به چشم نمی آید. در این میان حذف زودهنگام ناهید کیانی ستاره تیم ملی همه را در شوک فرو برد تا بعد از ۲ طلا در مسابقات جهانی و مسابقات دانشجویان جهان و نقره مسابقات گرندهای رم، نشان از نزول ستاره ناهید بدهد. مینو مداح سرمربی تیم ملی در حالی که انتظار بیشتری از شاگردانش داشته است اما این ۲ برنز را ارزشمند می داند و معتقد است کیانی ریات نیست که همیشه روی سکو قرار بگیرد.
انتظارها از تکواندو دختران در بازی های آسیایی بیشتر از ۲ برنز بود، شما از نتایج راضی بودید؟
اول از همه مدال های تکواندو و کاروان ایران را تبریک می گویم. با توجه به نتایج خوبی که اخیراً دختران تکواندوکار رقم زدند، توقعات از تیم ملی زنان بالا رفته که این موضوع طبیعی است. در این مسابقات هم ملیکا میرحسینی و مبینا نعمت زاده هر دو بازی های خوبی داشته و نتایج خوبی را رقم زدند اما خوب توقع من به شخصه بیشتر و انتظارم

استعدادیابی به سبک چینی ها رینگ بوکس در مترو!

مسئول رینگ نام و شماره تلفن فرد را یادداشت می کند تا در یک فضای حرفه ای و با استعدادیابی حرفه ای تست بدهد. یک استعدادیابی آسان و کاربردی آن هم در ایستگاه مترو با یک خلایق ساده و کاربردی. چشم بادامی ها از همه مسیرها و ساده ترین روش ها برای موفقیت استفاده می کنند و همین رمز موفقیت آنهاست. استفاده از همه فرصت ها همیشه و همه جا. به همین سادگی!

یک رینگ تعبیه شده روی دیوار با دو دستکش بوکس آویخته به رینگ یک خلایق فوق العاده است اما این خلایق تنها برای تماشا نیست. فردی که در کنار آن ایستاده از مسافران مترو درخواست می کند که دستکش ها را دست کرده و به دیوار مشت بزنند! روی دیوار یک پنل دیجیتالی قرار گرفته که میزان قدرت مشت شما را اندازه گیری می کند. اگر قدرت ضربه از یک استاندارد مشخص بالاتر باشد،

شناسایی استعدادهاست. مسیری که بالطبع از مدارس آغاز می شود. با وجود این چینی ها برای یافتن ستاره های دانه درشت و با فیزیک بالا تنها به همین بسنده نکرده اند و همه مسیرهای موجود را امتحان می کنند؛ حتی مسیرهای ساده و دم دستی را.

سالن شیک و مدرن هانگژو زیمنازیوم شهر هانگژو میزبان رقابت های بوکس بازی های آسیایی است. سالنی چندمنظوره ساده اما فوق العاده مدرن در مرکز شهر که رینگ زیبایی در مرکز آن خودنمایی می کند. برای رسیدن به این سالن نزدیکترین مسیر ایستگاه ژیانگ لونگ واقع در خط ۲ متروست. ایستگاهی که وقتی در آن قدم می گذارید، یک اتفاق عجیب شما را میخکوب می کند. تصویر گرافیتی از ورزش بوکس بر در و دیوار ایستگاه

استقلال یافته از روسیه، در آن صاحب برو و بیایی هستند. منهای مشتزنان قاره سبز و البته کوبایی ها که در بوکس همیشه مدعی هستند، کشورهای آسیای میانه در رینگ صاحب سبک شده اند. قزاق ها و ازبک ها مدت ها است در رینگ به مدال های جهانی و المپیک هوک چپ و راست می زنند و سبب شده تا این دو کشور در آسیا بی رقیب باشند. براساس یک قانون نانوشته و قدیمی و البته بحث اقلیم، اما بوکسورهای آسیای میانه اغلب در اوزان سنگین و میان وزن مدعی و قهرمان هستند و اوزان سبک باز هم در تیول شرق آسیا و در رأس همه چینی ها است اما پر واضح است که چشم بادامی ها به این اندازه قانع نیستند و چشم به اوزان بالاتر و سنگین تر دارند. کام نخست برای رسیدن به این هدف،

وقتی در رشته ای قهرمان نیستند مدعی دیگری را بالای سر خود می بینند، برای آنها یک اتفاق غیرقابل پذیرش و باورنکردنی است. بویزه اگر این اتفاق در یک مارکت کوچکتر از المپیک یعنی در بازی های آسیایی باشد؛ آنچه برای چشم بادامی ها تلخ تر و نذیرفتنی تر است. فراموش نکنیم که قاره پهناور در بسیاری از المان ها از جمله ورزش عقب تر از سبز قرار دارد. از همین رو وقتی چین در بازی های آسیایی که خود میزبانی آن را بر عهده دارد، در رشته ای قافیه را به بقیه واگذار می کند، ابتدا پذیرفتنی نیست. آنها مسیر را درست رفته اند.

بوکس یک ورزش آمریکایی است که خاستگاه و ریشه آن در ینگه دنیاست اما مدت ها است که کشورهای

سعید آقایی روزنامه نگار
برای کشوری که قدرت اول و بلامنازع ورزش جهان است و تقریباً در همه رشته ها سری میان سرها دارد، در المپیک همیشه صدرنشین و قهرمان است، اینکه در رشته ای نتواند حرف نخست را بزند، یک افت و خلاً محسوب می شود؛ اینکه چرا و چگونه کشوری با یک میلیارد جمعیت، با این گستردگی و مهمتر از همه زیرساخت های عالی و سیطره علم و تکنولوژی نتوانسته در رشته ای پیشتاز و قهرمان باشد. چینی ها خود را حالا ابرقدرت دنیا می دانند و تنه به تنه آمریکا می زنند. از همین رو برای آنها هیچ حد و مرزی نیست. بنابراین قهرمانی در هر رشته ای برای آنها نه یک هدف بلکه یک امر روتین است.

مثل تنیس روی میز بلکه برای کل ورزش ایران از اهمیت بالایی برخوردار است.
زیمناستیک هانگژو ۲۰۲۳؛ نقره
ارزش این مدال برای ورزش ایران به اندازه الماس است. بیش از هشتاد سال انتظار برای کسب این مدال زیمناستیک کاران را تشنه نگه داشته بود. چهره الفتی پس از کسب این مدال را دیدید؟ بغض بدجور گلوش را فشار می داد، در نهایت هم ترکیب و آنجا که باور کرد مدال نقره را کسب کرده روی پرچم ایران افتاد، اشک ریخت و مدالش را به همه مردم تقدیم کرد.

رده مردان و هم در رده زنان صاحب مدال طلا شدند.
هندبال هانگژو ۲۰۱۰؛ نقره
البته هندبال بیست و چهار سال قبل هم به مدال برنز رسیده بودند اما مدال بازی های هانگژو از این نظر اهمیت دارد که نخستین مدال به رنگ نقره این رشته تیمی است.
تنیس روی میز هانگژو ۲۰۲۲؛ برنز
پس از ۶۵ سال تنیس روی میز ایران در دو بخش تیمی و دوپل موفق شد دو مدال برنز به ارمغان بیاورد. این افتخار نه فقط برای رشته هایی

کوهنوردی صاحب مدال طلا کند.
جودو بوسان ۲۰۰۲؛ طلا
مسعود حاجی آخوندزاده هم نام خودش را به سینه تاریخ ستیج کرده است. جودو قطعاً مدال های زیادی در بازی های آسیایی گرفته و خواهد گرفت اما اولین تاریخ سازی را دلوری از خطه خراسان انجام داده است.
کبکی پالمیانگ ۲۰۱۸؛ طلا
از زمان ورود کبکی یا همان «زو» خودمان به بازی های آسیایی این برای نخستین بار بود که هم در

رولینگ گوانگژو ۲۰۱۰؛ طلا
مدال طلایی که محسن شادی در بازی های آسیایی گوانگژو گرفت هم تنها مدال رشته رولینگ در این رقابت ها است.
کوهنوردی جاکارتا ۲۰۱۸؛ طلا
رضا علیپور و یک مدال خوشرنگ طلا در رشته سنگ نوردی. با وجود اینکه چند سالی از کسب این مدال می گذرد شاید هنوز هم برای خیلی ها کسب این مدال باعث تعجب باشد اما علیپور کاری کرد کارستان تا ایران را در ادوار بازی های آسیایی در رشته

کانوئینگ گوانگژو ۲۰۱۰؛ طلا
در این رقابت ها که به میزبانی چینی ها برگزار شد احمدرضا طالبیان در رشته کانوئینگ موفق شد مدال خوشرنگ طلا را برگردن بیاویزد.
سوارکاری هیروشیما ۱۹۹۴؛ برنز تیمی
این تنها مدال تاریخ سوارکاری ایران در بازی های آسیایی است. تیم ایران متشکل از داود بهرامی، عزت وجدانی، کاظم وجدانی و شاهرخ مقدم موفق به کسب مدال برنز بازی های آسیایی شدند.